

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 286

гр. Стара Загора, 23.02.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Въззивно частно гражданско дело № 20255500500530 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл.248, ал.3 във вр. с чл.274- 278 от ГПК.

По делото е постъпила в законния 1- седмичен срок по чл.248, ал.1, пр.2 ГПК ч.жалба вх.№ 2999/15.07.2025г. от молителката – длъжница /пълнолетната българска гражданка/ Д. Д. И. от с.С., ***, с която тя моли настоящия въззивен съд да отмени негативното за нея първоинстанционно Определение № 288/23.06.2025г. по приключеното първоинстанционно ч.гр.д. № 526/2025г.по описа на РС- гр.Раднево, обл.Старозагорска и вместо него да се постанови друго, с което да се допълни Определение № 212 от 07.05.2025г. по ч.гр.д. № 20245520100526 по описа за 2024 година на РС – Раднево в частта му за разноските, като бъдат присъдени адв. възнаграждение за оказана процесуална защита и съдействие по чл. 38 ЗА в пълния претендиран размер с ДДС, съобразно представения списък по чл. 80 ГПК и размера на вземанията, за които е обезсилена частично Заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК № 317 от 27.06.2024г. Излага подробни фактически и правни аргументи в подкрепа на защитната си теза в този смисъл.

В законния 1- седмичен срок по чл.248, ал.2 във вр. с чл.276, ал.1 от ГПК другата страна - е постъпил отговор от заявителя „Т.Б.А.Б.“ ЕАД, действащо чрез юрисконсулт Иванов, с която поддържа неоснователност на молбата по чл. 248 ГПК и излага съображения за липса на основание за начисляване на ДДС върху адвокатското възнаграждение.

Въззивният ОС - Ст.Загора счита подадената ч.жалба за процесуално допустима, като подадена в изискуемата се законова писмена форма, в законния 1- седмичен срок за обжалване, против подлежащ на институционален контрол съдебен акт, подадена от надлежна активно легитимирана страна в процеса.

Разгледана по същество процесната ч.жалба се явява напълно неоснователна и недоказана, тъй като основният спорен въпрос по казуса се

явява какъв е редът за определяне на дължимото възнаграждение за защита на длъжницата в заповедното производство. Съдът счита, че самото извършване на процесуални действия в заповедното производство не е самоцелно и изолирано от последващото развитие на делото в исковото производство, както е процесният случай. Следователно при определяне разносните за заповедното производство РС се е съобразил изцяло, че в неговите процесуални и времеви граници не се разрешава даден висящ правен спор със сила на пресъдено нещо, и размерът на иска няма пряко отражение върху размера на разносните дължими в полза на длъжника при постигане на положителен резултат от действията му в отделните етапи на съдебното производство, а е важен единствено вида и обема на предприетата защита.

При извършената въззивна проверка ОС- Ст.Загора констатира, че в атакуваното му Определение първоинстанционния съд при определяне разносните на ответницата /длъжница/ напълно се е съобразил с мотивите към относимата по казуса т.10.в. и т.12 от ТР № 4/18.06.2014г. по т.д.№ 4/2013г. на ОСГК на националния ни ВКС- София и с Решение от 24.01.2024г. по дело С-438/22 на СЕС /което е задължително за всеки български съд съгласно императивната разпоредба на чл.633 от ГПК/ и необвързаността на българския съд от определените адвокатски възнаграждения с Наредба № 1/9.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска, както с критериите по т.3 на ТР № 6/06. 11.2013г. по т.д.№ 6/2012г. на ОСГК на ВКС- София. Също така въззивният съд констатира, че РС напълно се е съобразил и с относимите разпоредби на чл.78, ал.3 от ГПК, за което е изложил мотиви в своето постановено първоинстанционно Определение.

От друга страна въззивният съд счита, че при очевидната липса в Наредбата за възнаграждения за адвокатска работа на конкретен определен размер на адвокатско възнаграждение при подаване на възражение по чл.414 от ГПК от длъжницата, това не води автоматично до недължимост на разноси и в заповедното производство, доколкото и двете страни осъществяват всяка една самостоятелно и поотделно своята собствена защита в това съдебно производството. И макар, че първоначалното приключило заповедно производство е в еднаква степен формално и за двете страни, като защитата на заявителя в него се свежда до подаване на заявление по образец с изложени твърдения за вземания, а защитата на длъжницата се свежда до подаване на възражение по образец, съдържащо оспорване на тези твърдения, то наличието на различни процесуални възможности за длъжницата също не води до различен правен извод.

Въззивният съд изцяло споделя съответните мотиви на РС в атакуваното му Определение, че в конкретния случай заповедта е обезсилена за малка по размер сума на фона общо претендираната сума, за която производството продължава по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК. За тази част от вземането, за която е обезсилена заповедта на адв. А. Д. му се полага с оглед свършената работа сума от 60 лв. с ДДС. По-голямата част от адвокатското възнаграждение ще е предмет на произнасяне по иска по чл. 422 ГПК.

Съдът определя възнаграждението с ДДС при спазване на задължителната за националните юрисдикции практика на СЕС, обективирана в решение от 23.10.2025 г. по дело С-744/23, съгласно която в хипотезата на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата присъждането на определеното от съда адвокатско възнаграждение представлява облагаема доставка по ЗДДС.

В обобщение на изложеното, въззивният съд намира, процесната ч.жалба се явява напълно неоснователна и недоказана, атакуваното с нея Определение на РС- Раднево е напълно мотивирано, законосъобразно и правилно, и следва да се потвърди изцяло, ведно с всички законни последици от това.

Това въззивно съдебно Определение е окончателно и не подлежи на понататъшно обжалване пред по- горен съд.

Ето защо, водим от гореизложеното и на осн. чл.272 и 273 във вр. с чл.248, ал.3 от ГПК, въззивният ОС- Ст.Загора

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Определение № 288/23.06.2025г. по гр.д.№ 526/2024г. по описа на РС- Раднево, обл.Старозагорска.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____